

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 14. Quid est poenitentia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

LIBER IIII.

Sacerdos quilibet etiam impurae vitae, Eucharistiae sacramentum conficere potest. Nō enim in merito consecrantis, sed in verbo efficitur creatoris cuius virtus sub tegumento visibilium rerum salutem secretius operatur.

Aug. lib. de corpore Domini.

Quin & haereticus atque schismaticus sacerdos verē cōsecrare potest, modo servata forma intendat facere quod Ecclesia facit.

Haereticum aut facit prava intentio in intelligentia scripturarum. Et incurritur haeresis ex verbis inordinatē prolatis. Est verō haereticus, qui temporalis commodi, & maximē gloriae principatusque sui gratia, falsas ac novas opiniones gignit, vel sequitur.

Capit. 14

Quid est poenitentia?

Poenitentia (de qua nunc agendum est) necessaria est hominibus per peccatum à Deo separatīs. Est enim secunda tabula post naufragium, sicut baptismus prima. Nā post baptismum lapsi, per poenitentiam reparari possunt. At baptismus est sacramentum tantum, poenitentia autem etiam virtus est.

A poenitentia autem & Christus & *Mat. 3.4.*

H 3 præ-

LOCORVM COMMVNIVM

Marc. 6.
Esai. 6.

præcursor ipsius Ioannes, prædicationem in ceperunt, quæ à puniendo dicta, à timore initiatur. Est igitur pœnitentia, præterita mala plangere, & plangenda iterum non committere: quod cum similibus accipiendum est de proposito plangentis.

Vnde erroneum est, quod quidam dixerunt veram pœnitentiam non fuisse, vbi plangentem contingit iterum peccare. Veruntamen per peccatum sequens, pœnitentia prior & alia bona mortificantur: attamen si peccator iterum resurgat per pœnitentiam, opera in charitate facta reuiuiscunt, quamuis non ea, quæ in peccato facta, nunquam enim viua fuerunt.

*De vera
& falsa
pœnit. c. 8.*

Per quæ & sanus habetur intellectus eius, quod Augustinus dicit. Inanem esse pœnitentiam, quam sequens culpa coinquinat. Similiter & id quod de relapsis dicit, Non eos veniam consequi. Quod autem dicit pœnitentem dolore gaudere debere, de perfectorum intelligitur pœnitentia.

*Lib. 2. de
pœn. c. 11.*

Quod verò Ambrosius ait, pœnitentiam non reiterandam, de solenni pœnitentia accipitur.

Alioqui toties iteranda est pœnitentia, quoties quis peccat. Nec contra est

tra est a
vt quæ
get, non

Pote

Alter p
Quo
nō puni
dum est
quidem
tur) em
& accipi
ducit, al
ne in æt
non pœ
naliter
tur, qui
talibus

Quo
complu
non est
criminis
desertio
Vnde
alio, fa

tra est autoritas Apost. Heb. 6. & 10. *Hebr. 1.*
 vt quæ baptismum repetendum ne-
 get, non pœnitentiæ sacramentum.

Caput 15.

Potest'ne unum peccatum sine
 altero remitti?

A Veritate longè recedunt, qui *Matt. 18.*
 putant vnum mortale sine al-
 tero dimitti, seu de vno sine
 altero pœnitentiam agi posse.

Quod autē scriptura dicit Deum *Nabu. 1.*
 nō punire bis in idipsum, Intelligere *secundum*
 dum est de his, qui ex flagellis (quæ *70.*
 quidem quintuplici causa infligun-
 tur) emendationem accipiunt. Sicut
 & accipiendum est, quod Hiero. ad *In 1. cap.*
 ducit, aliquos temporaliter punitos, *Nabum.*
 ne in æternum punirentur. Nam in *Gene. 19.*
 non pœnitentibus etiam leuia æter- *Exod. 14.*
 naliter (saltem per accidens) puniun- *Num. 1.*
 tur, quia scilicet cū eis simul & mor-
 talibus decedunt.

Quod etiam dicit Greg. ciuitatem
 complui in vna parte & non in alia, *Ho. 10. in*
 non est contrarium: quia non quo ad *Exech. c.*
 criminis veniam, sed alicuius peccati *1. Nabu.*
 desertionem quandoq; hoc cōtingit.

Vnde de vno peccato mortali sine *Heb. 6.*
 alio, satisfactio fieri non potest. Est

H 4 enim